

ரெய்யவ சபை, திருநீரண கீளியண்ணு!

ச.சாம. சரி, திருநீரண/ அந்த மரத்தின் அந்த ரெய்ய
வசபைக் கீள் அரண்டு மட்டும்தான்,
அருக்கியா? அல்லும், நாட்டுக்கீள் ஏதா
வது, அருக்கியா?

பர்வதி. அண்ணு! அரண்டாயிரம் நாட்டுக்கீள்கள்,
அந்த மரத்தின் வசிக்கிறது!

ச.சாம. சரி/ ரெய்யவ சபைக் கீள்க்கு, என்ன, அடையாளம்
அருக்கியது, ரெய்ய?

பர்வதி. ரெய்யக்கீள், அண்ணு! (கேள்விகள்) 20/

21 (பாட்டு)

வசு திருத்தால் வசு திருத்தால் அரண்டாயிரு
வைரீயத்தால் வைரீயத்தால் தீண்டி
சுத்தாலே சுத்தாலே அரண்டாயிரு
மாணிக்கத்தால் மாணிக்கத்தால் தீண்டி
காலிரண்டும் காலிரண்டும் பவளநீரும்
- கடகிரண்டும் கடகிரண்டும் திருநீரும்
குண்டுமணி குண்டுமணி கண்ணாடி
- கோவைமணி கோவைமணி வாய் டு

அண்ணு! அப்படி அந்த பஞ்சவர்ண நிறமுடைய
கீள், அதுதான் அடையாளம்!

ச.சாம. சரி/ நாம் போய்ப்பிடிக்கும் போது, அந்த
கீள், ரெய்யவசபை, என்ன ரெய்யவது?

பர்வதி. 'அண்ணா! வலி செய்து, அந்த மரத்தை சீடித்தான்,
கிளியை மிடிக்க வேண்டும்.'

சீ.சாமி. 'ஏன், தங்கமே! வலி, நூலால் செய்த வேண்டாமா?
கிடம்பினால், செய்த வேண்டாமா?'

பர்வதி. 'அண்ணா! நூலால் வலி செய்தால், மரத்தில் போடும்
போது, வலி அறுந்து கிளிகள் ஜெடி விடும்; அதனால்,
கிடம்பினால், வலி செய்தால் தான், நல்லது!'

சீ.சாமி. 'சரி, நல்லது! அடே, சாம்புகா! அங்கு, வா!'

சாம்புகன் ஜெடிவந்து, சாமியை நமஸ்காரம்
செய்தான்.

'சாம்புகா! பர்வதியா, நம்ம ஊக்கு பெரிய வேலை
கொடுத்தது விட்டாள்.'

சாம்புகன். 'நாஜாவே! அப்படி, என்ன வேலை கொடுத்தார்கள்?'

சீ.சாமி. 'சாம்புகா! நம் ஜனம் பகையாளி வேட்டுவன் சீமைவில்
வெள்ளியங்கிரி தூக்கத்தில் தெய்வ சூயை கிளிகள்
கிரண்டு திடுக்கிற்றதாம், அந்தக் கிளியை கொண்டு
வரசு சொல்கிறாள்; ஏண்டா, சாம்புகா! வேட்டுவ
னிடம், வீண் வம்பை விடுக்க வேண்டுவதா? அதற்கு,
உன் யோசனை, என்ன? சொல்!'

சாம்புகன். 'நாஜாவே! அதற்குத்தான், பர்வதியாளிடம் சூத்தம்
போட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களா? சாமி! தங்கள் தாய்
தந்தை காலமாகும் போது, தங்களிடம் என்ன சொன்ன
ார்கள் என்பது, உராய்கமில்லையா? பர்வதியா அவர்
கள் தோட்டை, கொண்டு வந்து -

ரிகாடுக்கும் படி சொல்லி விடக் போனார்கள்,
 அல்லா? அப்படியிருக்கும் போது, பர்வதியா
 அங்கும் படி, வீதும் சொல்லக் கூடாது!
 அவர்கள் கேட்பதை, நாம் கொண்டு வந்து
 ரிகாடுக்க வேண்டும்; சிந்திக்கின்றைய ரிகாண்டு
 வருவது பரிசு காரியம்! நான், அங்கும்
 போது சூரங்கள், என் கவியைப் வேண்டும்!
 என்ன சொல்ல வேண்டும், சொல்லுங்கள்!
 என்று, சாமுகன்.) 202

203
 ச. சாமி (சாமுகன்/குதுலில், அங்கும் பரிசு வசு சொல்
 ல வேண்டும்; சூங்க வள நாடு போய், அசார
 களை கூட்டிக் கொண்டு, வா!
 சாமுகன்! சாமி, நீஸ்வது/ என்று, படிப்பட்டான்.

பாட்டு

"ரூட்டம் படு நடைவா படு நடைவா
 ஒரு விரைவாய் வடுகிறானே சாமுகனும்
 சூங்க வள நாடுசேடி நாடு சேடி
 மையமா படிக்குகிறானே சாமுகனும்"

சாமுகன் சூங்க வள நாடு போய் அசாரகளை
 பார்த்து, உங்களை, வளன்னி வள நாடு அரசர்,
 கூட்டி வருச் சொன்னார்கள், என்று.

சாமி. (அதோ/வடுகிறானே) என்று, படிப்பட்டார்கள்.
 அசாரிகள், எல்லோரும்.

ஆசாரிகள் பொன்னி வள நாடு வந்து, சிநசர்கள், பெரியன்
ணசாமியையும், சின்னண்ண சாமியையும் கண்டு நமஸ் காரம்
செய்தார்கள்.

சீ.சாமி. 'அம்மா, ஆசாரிகளே! மங்களம், உண்டாகட்டும்!'

அம்மா, ஆசாரிகளே! பர்வதியாடுக்கு, திளிபிடிக்கம்
யோக வேண்டும்! அதற்கு, திரும்பினால், பெரிய வலை
ஒன்று, செய்ய வேண்டும்! ஆகையால், நமது ஓரணுக
பட்டக சாலையில் திரும்ப கிடக்கிறது, சிதை எடுத்
து, சீக்கிரம் வலை செய்யங்கள்.

சிநசர் சொல்லியபடி ஆசாரிகள் ஓரணுக பட்டக
சால சென்று, திரும்புகளை எடுத்து வந்து பட்டகை
வைத்து, திரும்பை காச்சி, கம்பியாக நீட்டி வலை
முடியும் யோது, கம்பிகள் கத்தரித்து விட்டது.

ஆசாரிகள் உடனே ராஜாவிடம் சென்று -

'சிநசே! நம்ம நாட்டு திரும்பினால், வலை செய்ய முடி
யாது! ஆகையால், வலை செய்ய வேண்டுமானால்,
ஜெர்மன் திரும்ப வேண்டும்.'

சீ.சாமி. 'அம்மடியா, சந்தேகம்! யூய், சாம்கா! ஆசாரிகள்
நம்ம நாட்டு திரும்பினால் வலை செய்ய முடியாது,
ஜெர்மன் திரும்ப வேண்டுமென்கிறானே, என்ன
செய்வது! ஜெர்மன் திரும்ப, எங்கே, கிடைக்கும்?'

சாம்கா, 'ராஜாவே! நான் ஒடுநான் வீரப்பூர் சென்றிருந்
தேன்! -

சிங்கு, வேடுவர் கடுகாளி அம்மன் கோவில்
 கட்டுவதற்காக, ரிஜர்மன் ஷே சக்சி விடுத்து திரும்ப
 4 ரிகாண்டு வந்து நின்றார்கள்; சித்ரீ, வடுவண்டி
 திரும்ப மச்சமாக விட்டது என்று சொன்னார்
 கள், சிந்து திரும்ப, அம்மன் திரைக்கிழங்கு,
 ரிசுவது செய்து விட்டார்கள், ரிசுவ
 வில்லை; நான் போய் பார்க்குது, சிந்து திரும்ப
 திரும்புவது, ரிசுவது ஒரு தந்திரம் செய்து
 ரிகாண்டு வந்து விடுகிறேன், ரிஜர்மன்/ ரிசுவ
 க்கு விடை கொடுங்கள், என்று.

ச.சா. சரி, நல்லது! போய் விட்டு வா! சிந்து, சாராய
 க்கார, குடி! சாம்புகளுக்கு, ஆயிரம்
 திரை, சாராயம் கொடு என்று.

சாம்புகள் ஆயிரம் திரை சாராயத்தை
 யும் வாங்கி கொடுக்கும் போது, அவர்க்கு
 கட்டு என்று நினைவில்லை, சாராயம் சாம்பு
 க்கு கட்டு விட்டு 24. குளசல்லாய வேஷ்டியை துடி
 யில் உருமாளை கட்டி, கோட்டி துடி யை எடுத்து
 துடி ரிகாண்டு வந்து, ரிஜர்மன்/ போய் விடு
 கிறேன்! என்று, 47 மட்டான்.

பாட்டு

"பொன்னி வள நாடு விட்டு நாடு விட்டு
 வீரப்பூர் என்சாம் வடு கிணை
 காடான என்சாம் காடு விட்டு
 கட்டப் பியால்லி என்சாம் சேரல் விட்டு
 நாக மலி என்னுஞ்சூர் சேரக மலி
 நாவு பக்கம் என்சாம் சூல்நீத மலி
 புத்தி நல்லோ பத்திப்படர் நீத மலி
 பார சூள்ள என்சாம் வீரமலி."

சாமபுகன் வீரப்பூர் வந்தது, வீரதுங்கா
 பத்தினி அரண்மனை சூன், மெய்தி சுகமா கநின்
 சூன். அப்போது, அரண்மனையிலிருந்து
 அரண்மனை மாதர்கள் வளியில் வந்து, சாமபுகன்
 க்கண்டு பயந்து கீழே விழுந்து, மறுபடி
 எழுந்து, வீரதுங்கா பத்தினியிடம் சென்று
 'அம்மணி! எவனோ ஒருவன், நம் அரண்
 மனை சூன் வந்து நிழ்க்கினான், அவனை பார்த்தால்,
 பயமாக இருக்கிறது! அவ்வளவு பெரிய சூன்,
 நம்ம நாட்டில் கில்ல! என்னுதம்.

வீரதுங்கா! அடிமாதர்களை! எவனாக இருக்காள் என்ன,
 நம்ம அரண்மனையில் வந்து உங்களை அடித்
 தூர், விடுவான்! யோய், யார்! என்று, விசாரித்
 துக் கொண்டு வாருங்கள்!

மாதுர். 'அம்மணி, நுல்லது! என்று, வேடிவந்து, சாமங்கினை
நோக்கி அப்பா/நீயார்? என்று, உன்னை? என்று, உன்னை?

சாமங்கி. 'சாமி/நான், ரிபான்னி வளநாடு, அரத்தூட்டை ய
தேரட்டி, உங்கள் பத்தினியிடம் ஒரு சமாதானம்
சரமாக வந்தேன்; ஆத்திராளை பார்க்க வேண்டு
மும், வரச்செய்யுங்கள்.'

மாதுர். 'சரி! என்று வீரகங்கா பத்தினியிடம் ரிசன்று,
'அம்மணி! அவன் ரிபான்னி வளநாட்டும், அரண்
மனை தேரட்டியும், ஆத்திராளை பார்க்க வேண்டு
மாம், வரச்செய்யுங்கள் என்று, உன்னை?'

வீரகங்கா. 'சரி! என்று, புறப்பட்டுள்ளாள்.

பாட்டு

'அட்டாளேடுக்காடு அங்கு
கிடைவதென்று தெரியாமல்
போட்டாளேடுக்காடு பத்தினி
புதுவதென்று தெரியாமல்''

வீரகங்கா பத்தினி, அரண்மனை விட்டு வெளி
நுகம் வந்து சாமங்கினை பார்க்கும்.

சாமங்கி. அட்டம் பணிந்து ஆளடிமை செய்கான்
பாதும் பணிந்து பணிவிடைகள் செய்கான்.

வீரகங்கா. 'அப்பா, தேரட்டி/மங்களம்/உன்னை/உன்னை/உன்னை/
என்ன, சமாதானமாக வந்தது?

சாமங்கி. 'ஆத்திரா/நென்று, ஆத்திரா கிழமை ரிங்கநாட்டில்

நல்லமதை பெய்திருக்கிறது, எங்க, நாளை/
 நாளைக்கு ஆயிரமா நிலத்தில் பெய்து
 கட்டுக்கூடாது; சிதழ்ந்து, சடுகாண்டு, தூர்ந்து,
 உயிர்காணிக் கோள், சூலக்கால் சிடி கிவைகள்
 எல்லாம் பெய்யவேண்டும், சிதழ்ந்து, ரொட்டி
 திரும்ப வேண்டுமாம்/ தூங்கலாம் திரும்பும்,
 திரும்பை கட்டுக வாங்கி வரச் சொன்னார்
 கள்; நாங்கலும். ரொட்டி திரும்புக்கு
 டர் கொடுக்கிறீர்கள் ~~கூட~~, அது கிண்டும்
 கிரண்டு நாள் கழித்து வரும் போல் திரும்ப
 கிறது; சீதழ்ந்து, ரொட்டிக்கு நாளைக்கு
 நல்லநாள்! ²⁰⁴ ²⁰⁵ சூலக்கால், திரும்ப திரும்பை
 வாங்கிக் கொண்டு போனால், நாளைக்கு எங்
 கள் வேலையை செய்துக் கொண்டு, நாங்கள்
 சீதழ்ந்து கொடுக்கிறீர்களும் திரும்ப வந்து
 தும், உங்களுக்கு கொண்டு வந்து கொடு
 து விடுகிறீர்கள்; சூலக்கால், உங்களிடம்
 திரும்பும் பெருவண்டி திரும்புகின்ற கட்டு
 க கொடுங்கள், என்னுன், சாமீயுடன்.

வீரகம்! அப்படி காரணங்கூடும், எங்களுக்கும், சரி
 யான ரொட்டி மயலி, அப்படியிருக்கும் போது,
 அவர்களுக்கு அப்படி திரும்பை கொடு
 பது, அப்படிக் கொடுக்காமை காரணம்
 திரும்பை திரும்பி கொடுப்பான் என்று,

அப்படித் தெரியும்.

சாம்புகன். (அந்தந்தா! அந்தந்த, தூங்குகள் கவியம்பட வேண்டாம்! திருமுகி, நான் பிராஜ்யம், ரிஜர்மண்டில் திருந்து திருமுகி வந்து வுடன், நான் கொண்டு வந்து தூங்குகி கொடுக்கிறேன்! வீரகன். சரி! அப்படியே திருந்துவாம், ஏன் திஷ்டம்ம, நான் திருமைய கொடுக்க முடியாது; அண்ணார்களே கேட்க வேண்டுமென்று, (மாசுர்களை கூப்பிட) அண்ணாண்டார்கள் ஆயிரம் பேரையும், கருகாளியம்மன் கோவிலுக்கு நான் வரச் சொன்னதாக கூட்டி வா! இன்றும், மாசுர்கள், ஆயிரம் வேடவ அரசர்க்கும் சொல்லிவிட்டு, வந்தார்கள். வேடவ அரசர் எல்லோரும், கருகாளியம்மன் கோவிலுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். சாம்புகனும், மாசுர்களும், புறம்பட கருகாளியம்மன் கோவில் அருகில் போகும் போது, வேடவர்கள் சாம்புகனை கண்ட, வீரகங்களிடம். 'அம்மணி! திவன், அங்கு வந்தான்? போகச் சொல், சீக்கிரம்', என்றார்கள்.

வீரகன். அண்ணா! ஏன், அவனை யோகச் சொல் கிறீர்கள்? இன்ன, சமாச்சாரம்?

வேடுவர்! அம்மணி/அவன் காராளனுக்கு, முதுன் மந்திரி;
 யோன, வடுஷம், ~~சூரவன்சூரிக், கடமம் மோது,~~
 நூனும், காராளனும் சூவல் கட்டும் யோது,
 திருது, சண்டாளன்! எங்களை, உதைத்து!
 துன்னுது சூவங் எங்கள் மிடுந்து யிடுங்
 திக் கொண்டு. யோய் விட்டான், சூயபாதகன்!
 திங்கு எஞ்சுவந்துான்? சூக்கிரம், யோகச்
 ரிசால் துங்க மே! என்ருர்கள்.

வீரகங்! அண்ணு! அவர்கள் நாட்டில் மழைபுஷ்ய
 துடுப்பதூல், காராள நாஜர்கள், நாளைக்கு
 அவர்கள் சூமியில் யான்கோர் கட்டு கிணர்
 களாம், அதுக்கு, சடுகாணி, உதைத்துண்க்கோல்,
 சூயக்கால் துடி, இவைகள் ரிசய் ரிஜர்மன்
 திரும்ப வேண்டுமாம்! ஆகையால், நம்மிடம்
 திடுக்கும் திரும்புகளை கட்டுக வாங்க வரசு
 ரிசாண்ணர்களாம், அவர்களுக்கு திரும்ப
 வந்துதும் சூடுப்பி கொடுத்து விடுவதாக
 ரிசாண்ணர்களாம்; ஆகையால், அவர்களுக்
 கும், நம்மளுக்கும் எவ்வளவு யாக திருந்
 தூளும், சூடு பெரிய மனிதன் கெட்டும் யோது,
 ரிகாடுக்கா விட்டால், சூவலம் அல்லவா!
 ரிகாடுத்துதூல் தூன், நிலத்து அண்ணு!

வேலவர்! சித்சரி, அம்மணி! அந்நு காராளனும், போக்கிரி
 அந்நு பறையனும் போக்கிரி! அவண்டம்
 அருமைய ரிகாடு துத்தால், திருப்பி வாங்க சூடியாது;
 சிப்படி உனக்கு அஷ்ட மிருந்தால், நீயே! ரிகாடு
 சீது, நீயே! வாங்கிக் ரிகாள்; எங்க ளுக்கு
 ரிகாடுக்க, அஷ்ட மில்ல! என்று, எல்லோரும்
 அரண்மனைக்கு சென்று விட்டார்கள்.

வீரகங்க! சாமபுகா! அண்ணர்கள், ரிகாடுக்க அஷ்ட மில்ல
 என்று ரிசால்லிவிட்டு போய் விட்டார்கள்,
 என்ன, ரிசய்வது! சரி, நான் ரிகாடுக்கிடுமேன்,
 தீன்று நாளுக்கின திருப்பி ரிகாண்டு வந்து
 ரிகாடுத்து, விடுவாயா?

சாமபுகை! அத்தூர்! அரசர்கள். நான் சேவல் கட்டும்
 போது, ரிசய்துதைது நினத்து சூடியப் படுகி
 ளார்கள்; சரி, நீங்கள் ரிகாடுங்கள், நான் தீன்று
 நாட்களுக்கின ரிகாண்டு வந்து ரிகாடுத்து
 விடுகிடுமேன்.

வீரகங்க! சரி, நல்லது! போய் வண்டியை சூட்டி வந்து, அரும
 புகா எடுத்துக் ரிகாண்டு போ! என்று ரிசால்லி
 விட்டு, வீரகங்கா பத்தினி முடியப் படு அரண்
 மனைக்கு ரிசன்றுள். சாமபுகனும், பாவதியாளினி
 யின்னும் அரண்மனை வரை சென்று (பிரிவு) கு
 205

சீரும்பி. கடுகாளியம்மன் கோவிஷுக்கு வந்து,
 வேடவர் பத்தி, விடிந்தால் புரண்டு விடுமென்று
 நினைத்து, ஏழு வண்டி திரும்புகளையும் எடுத்
 துப் போட்டு, ஏழு கடம்போட்டு ஆரோகட்
 டாக கடங்கக் கொண்டிருக்கும் போது, வீர
 சூங்கா பத்தினி சாமங்கள்/நம்ம பின்னில் வந்தான்,
 காணவில்லியென்று அரண்மனையிலிருந்து
 சீரும்பி, கடுகாளியம்மன் கோவிஷுக்கு வந்
 தான். வடம் போது, சாமங்கள் திரும்புகள
 சமையாக கடங்கக் கொண்டிருப்பதை பார்த்து-

வீரகன்! சீடே, சாமங்கள்! ஏழு வண்டி திரும்புகளையும்,
 ஆரோக சமையாக அப்போது கடங்கியோ!
 ஏன், வண்டி வேண்டியதில்லையா?

சாமங்கள்! ஆத்தா! ஏழு வண்டி திரும்புகளையும், ஆரோ
 கட்டாக கடங்கி, நிறுத்து, ஏடை, எவ்வளவு கிடுக்
 கிறது என்று பார்த்துக் கொண்டால் தான்,
 நல்லது! ஏன்? ஏன்? நானா க்கு, உங்களுக்
 கு திரும்பை, சீரும்பி கொடுக்கும் போது,

கணக்கு செய்யாக கிடுக்கவேண்டுமல்லவா,
 சீரும்பி காத்தான, ஆரோகட்டாக கடங்கினேன்,
 சாமி! என்று, சாமங்கள் சூந்திரமாக நடிக்ரான்.

வீரகன்! பர்வதி! சீரி, நல்லது! ஏடை எல்லாம் பார்த்து வைத்
 து விட்டு, காணவில்லியென்று கொண்ட வந்து

திரும்புகளை எடுத்துக் கொண்டு, போ! என்று,
 சொல்லிவிட்டு, வீரதுங்கா பத்தினி சீரண்
 டினக்கு புறப்படும் சென்றாள். பத்தினி
 சிசன்மதும், சாமங்கள் திதுசுரன் நிலை சம
 ய மென்று, 24. குள சல்லாப வேஷமையை
 சீம்மாடு கூட்டி தூலியில் வைத்து,
 வடக்கு சுகமாக நின்று, சிசுவ சபையை
 நினைத்து, மாயவரை நினைத்து,
 'சங்கு சக்கரா/வைகூந்து வாசகா/ நான்,
 சிசுவ வரத்தில் பிழந்துது, உண்மையானால்/
 சிந்தி திரும்பச் சமை, ந. ரடி பிண்டியரம்
 மேலே போய், என்னுடைய நடுகு தூலியில்
 வந்து, நிற்க வேண்டும், காட்டு நானா/ என்று
 சாமங்கள் மாயவரை நினைக்கும் போது,

பாட்டு

"மாயருட சீட்டா திரையயாலே
 சிந்தி ரமாய் திரும்பச் சமை பறக்குடா
 ஆயருட சீட்டா திரையயாலே
 சிச்சனமே மேலே பறக்குடா"

திரும்பச் சமை ந. ரடி பிண்டியரம் மேலே
 போய், சாமங்களை நடுகு தூலியில் வந்து

சிப்பியே நின்றுது. திரும்பச் சமை சிவக்
கு வந்துதும், சரம்புகன்-

பாட்டு

"
எட்டியே என்னுத்தூ நாடுராண
வீர முள்ள என்சாமி சரம்புகனும்
சீரண்டி தூண்டி க்கு தீக் குணே.
சைரியங்கள் என்னுத்தூ உள்ளமட்டும்
வீரமுள் என்சாமி எல்ல விட்டு
பொன்னி வள என்னுத்தூ நாடுவாசான்." 11

சரம்புகன் பொன்னி வள நாடு வந்து, மணி
மண்டப வாசலில் திரும்பச் சமைமைய
போடும் போது, கோடையிடி திடித்துபோவ
படி ப்படெரன்று, சத்தும், பகைவிளையாடிக்
ரிகாண்டிடுந்து சின்னண்ண சரம்க்கு கோட்டு,
ச.சாமி. சீகா/என்று கோயத்துடன் எட்டும் போது,
12. விஸங்க கனும், படாரென்று கத்தித்து
விட்டது. சரமி, மணி மண்டப வாசலில்
வந்து பார்க்கும் போது, திரும்பச் சமை
மைய சரமி பார்க்குது. அடே, சரம்புகா!
எப்படி திவ்வளவு. திரும்பையும்! ஒரு
கட்டாக கட்டிக் கொண்டு வந்தாய்? என்னுள்.
சரம்புகன். நானா வே! வேடுவர்கள், காலியில் வண்டி

கொண்டு வந்து, எடுத்துப் போகச் சென்றார்கள்,
 ஆனால், நான் வேடுவர் புகி, விடிந்தான் மாறி
 விடு மென்று நினைத்து, எழு வண்டி திரும்
 பையும், ஒரு கட்டாக கட்டி கொண்டு
 வந்து விட்டேன், நாளை வே/என்றான்.

ச.சாமி. 'அடே, சாம்புகர்!

தேடக் கிடைக்காது/தேடினால், கிட்டாது!
 உன்னையெல்லாம் சாம்புகர்^{யர்} எனக்கு
 வருந்திக் கிடைக்காது/வைக்கத்தில், கிட
 டாது/என்று, சாமி சாம்புகரை புகழ்ந்து,
 சூப்பியை கூப்பிட்டு, சாம்புகரைக்கு ஆபி
 ரம் தூதான் சாராயம் கொடு, என்றார்.

சாம்புகன் சாராயத்தை வாங்கி குடித்து
 விட்டுப் போய், சூதாசைக் கொட்டாரத்தில்
 படுத்திக் கொண்டான். பிறகு, சின்னண்ண
 சாமி, ஆசாரிகளை கூப்பிட்டு 'அப்பா, ஆசாரி
 களை! சித்தூதான், ரெண்டன் திரும்பா? பாடுங்கள்!
 என்றார்.

ஆசாரி. 'ஆமாங்க, நாளை வே/ சித்தூதான், ரெண்டன்
 திரும்பு.'

ச.சாமி. 'சரி/பட்டினையை வைத்து, கம்பியாக நீட்டி,
 வல வேலையை ஆரம்பம் செய்யுங்கள்!
 என்ற தும், ஆசாரிகள் பட்டினையை வைத்து,

வேலையை ஆரம்பித்தார்கள்

பாடல்

"அங்கம் உடுகுதுடா உடுகுதுடா
ஆசாரி பட்டினையில் பட்டினையில்
ஆங்கம் உடுகுதுடா உடுகுதுடா.

துட்டாதுட பட்டினையில் பட்டினையில்!"

ஆசாரி உடு வண்டி திரும்பையும் காச்சி,
கம்பியாக நீட்டி, சிடுண்டாக சிற்றி வைத்து
விட்டு, நாஜாவிடம் வந்தது

~~ஆசாரி~~ 'அரட்சி/வலை விந்துமாதிரி, வேண்டும்?

ச.சாம. 'ஆசாரிகளே/கீள்கள்,

மேலை யுக்காமல், மேகவலை ஆயிரம்.

கீழே யுக்காமல், கிட்டி வலை ஆயிரம்.

சுன்னெசி யுக்காமல், சூங்கவலை ஆயிரம்.

அல்லலில் ஆடாமல், அல்ல வலை ஆயிரம்.

உயரப்புக்காமல், உடுக்கி வலை ஆயிரம்.

அப்படியாக ஜந்துமாதிரி வலை ரிசய்வேண்டும்;

தின்னும் கிராமத்து ஆசாரிகளையும் கூப்பிட்டு,

தீன்று நாடுக்கிணர்வலை ரிசய்து, குடியுங்கள்!

ஆசாரி 'சாமி, நிவ்வது! என்னு, வேலையை ஆரம்பம்
ரிசய்தார்கள்.

11 சிப்பியே நிஸ்ல ரென்று தின்
 சிண்டனே ரெய்தாரர்கள்.
 ஆயிரம் ஆசாரியம் விலகல்
 சிச்சினமாய் முடியு^{ந்}கூடு.
 மாயன் பெருமாளும் சிங்க
 மகமேறும் கோயலன்
 சிகலிகை சாயம் சீர்க்கு
 ஆரிராமர் முடியு^{ந்}கூடு.
 சீன்று நாள் முடிவதற்குள்.
 வில சரிவாக முடிந்ததற்குக்!

207

208

(சிப்பியாக, ஆசாரிகள் மாயரு உருவி
 யால், சீன்று நாளுக்கீள் வில ரெய்து முடி
 தீகாரர்கள். பிடி, சிவசரைக்கண்டு
 ரொஜாவே/வில ரெய்து, முடித்து விட
 போம், வின்றுர்கள்.

ச.சாம்! சரி, நில்லது! வின்று, பெரியண்ண சாயியை
 பார்த்து, வானங்க, சிண்ணு! ரெய்வ
 சயைகிளியை பிடித்துக்கையில் ரொ
 ண்டு வந்தால் கேவலம்; சீகையால்,
 பெய்கை ரென்று ரெய்து ரொண்டு,
 போகலா முங்கலா?

438,

பெ.சாமி. 'சரி, தும்பி/அப்படியே, ரிசய்யச் சொல்,
என்றார்.

ச.சாமி. 'அடி, குப்பி/புத்தாண்டியிடம், தின்னும்
பூடு வள்ள முத்து! அளந்து வந்து
கொடு. 'குப்பி, உடனே பூடு வள்ளம்
முத்து அளந்து வந்து கொடுக்காள்.

புத்தாண்டி விடை வாங்கிக் கொண்டு,
சின்னண்ண சாமி யிடம்/நாஜாவே!
கூடு விந்நுமாசரி, ரிசய்ய வேண்டும்?
என்று, கேட்டார்கள்.

ச.சாமி. 'புத்தாண்டி/தூங்குத்தூங்குக் காலாந்
சுங்குத்தூங்கு, தூங்குகளும் ரிசய்ய, ரிபான்
கூடு என்று, சீக்கிரம் ரிசய்யங்கள்!

புத்தாண்டி. 'சாமி, நிலவது! என்று, பட்டியை வைத்து,
சுந்து நேரத்தில் ரிபான் கூடு ரிசய்ய,
பிரசார் தின் கொண்டு வந்து வைத்து,
'நாஜாவே! ரிபான் கூடு ரிசய்ய விட
டோம், என்றார்கள்.

ச.சாமி. 'சரி, நிலவது! அடி, குப்பி/புத்தாண்டிக்கு
பூடு வள்ள முத்து, அளந்து ரிபான் பாக்கு

வைத்துக் கொடு. இப்பி, உடனே சூத்துக்கு
வள்ளம் வெள்ளிப் பாக்கு வைத்து சூதார்
கன்மம் கொடுத்துள்ளார்.

சூதாரிகள் சூதாடி வாங்கிக் கொண்டு,
சூதார்மம் விடை பெற்று, சிவரவர்கள்
ஹர் போய் சென்றிருக்கிறார்கள்.

சூதாரிகள் போனதும் எட்டாரினை பலசுடை
ய திளை ய குமரசுங்கும், பத்துாரினை பலசுடை
ய பாரசுள்ள சங்கும், பெரியண்ணசாம்,
சின்னண்ணசாம் திருவரும் சாம் பகின்
கூப்பிட்டு. ஆயிரம், கிராமத்துக்கும்
பென்று, எல்லோரிடும். வெள்ளிக்கிழ
மை விடி ஐந்து நாளைகக்கு, கிள்மேல்
சண்டைக்கு போகின்றோம்; ஆகையால்,
உட்குக்கு சூதாடிகள் வந்து சூதா
வேண்டு விண்ணு, ஆயிரம் கிராமத்
துக்கும், சாட்டுப்பறை சாட்டு' என்னு
கள். சாம் பகன்' நல்லது, சாம்! என்று,
சின்னத்துக்கும் துன்பு துள்ளில் போட்டு,
வெள்ளாங்குளத்துக்கு வரிபின் மேல் போய்
நின்று, வெள்ளிக்கிழமை, விடி ஐந்து

நாள்கைக் கு, பொன்னீ வள நாட்டு அரசர்கள்
 கின் மேல் சண்டைக் கு போகிறார்கள்; அத்துல்
 ஆயிரம் கிராமத்திலும், வீட்டுக்கு ஒரு
 ஆள் துவணைமல் ரிவள்ளிக்கீழமை விடி
 ஐந்து நாள்கைக் கு சூன், பொன்னீ வள
 நாடு வந்து செவவேண்டும், அத்து, அரசர்
 உத்தரவு/என்று சொல்லி, தெய்வ சபை
 யை நினைத்து திருமகளை அடிக்கும்
 போது, ஆயிரம் கிராமத்துக்கும் சக்
 சீம் கொடுத்து.) 208

209 ரிவள்ளிக்கீழமை விடி ஐந்து நாள்கைக் கு
 சூன், பொரியண்ண சாமியும், சின்னண்ண
 சாமியும் அருந்து, காசிக்கரை தென்மு
 குளித்து விட்டு, தெல்லாங்குளக்கு
 அருது வைத்து, அருபுஜை, குருபுஜை,
 நடுலிங்கம் புஜையும் சரியாக அருத்துவார்
 கள். அத்து, அரண்மனைக்கு வந்து கண்ணாங்
 கல மெடுத்து கைக்கு சின்னீர் வார்த்து,
 அண்ணம் படைத்து அந்நின்பாஸ் சாய்
 பிட்டார்தள் அத்து, சாய்புலம் போட்டு
 அமர்ந்தார்கள் அருவரும்.